

**ROZHOVOR S BLANKOU
DVOŘAKOVOU**

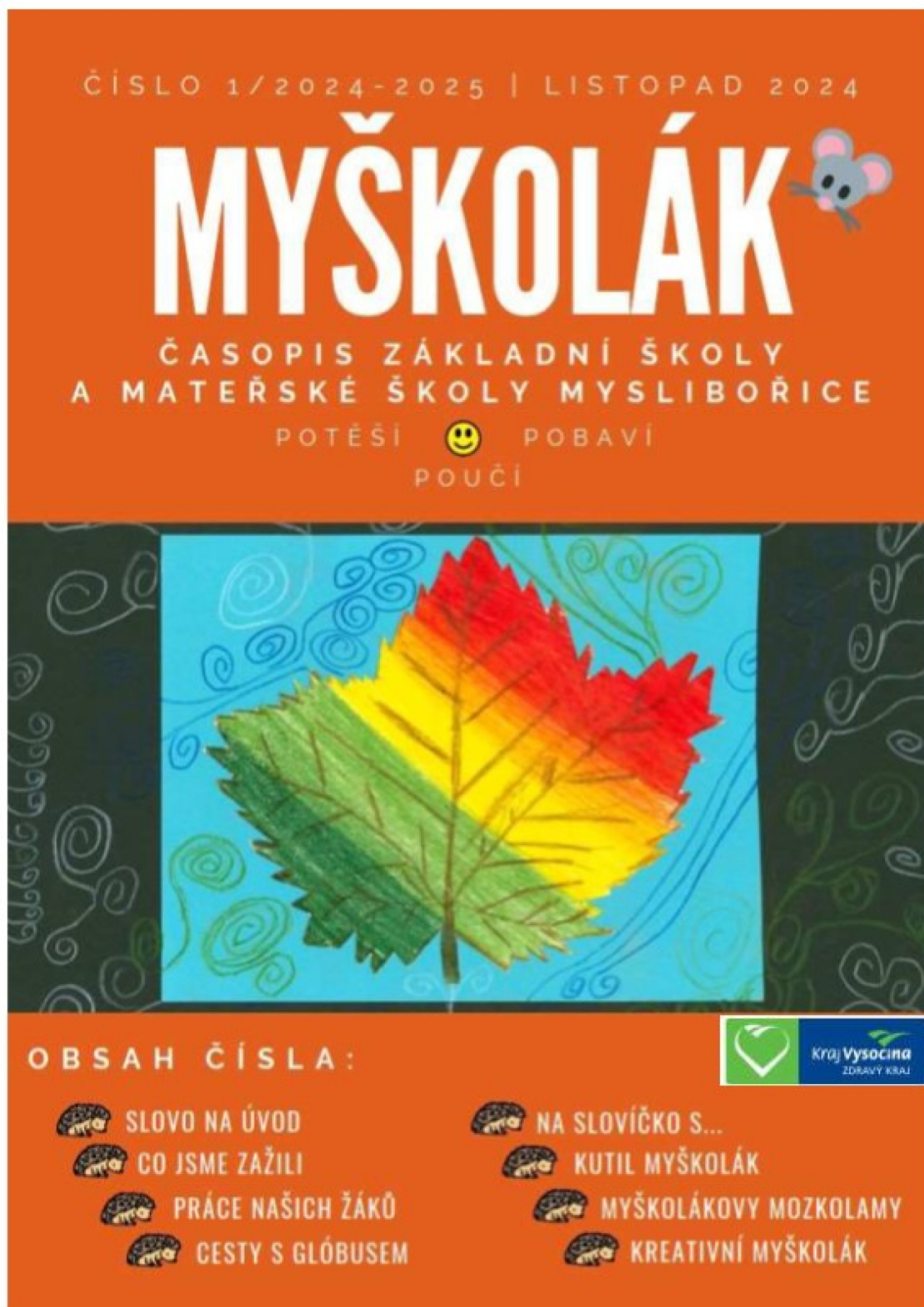
Rozhovor nám poskytla paní učitelka
Dvořáková. Nenechte si jej ujít!

ČTĚTE NA STRANĚ 12

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

Vyluštěte si podzimní křížovku a
procvičte si slovenskou slovní
zásobu!

ČTĚTE NA STRANĚ 14

ilustrace: Karel Horák (9. ročník)

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

vítám Vás u prvního podzimního vydání našeho školního časopisu *Myškolák* v tomto školním roce! Podzimní dny zanedlouho vystřídají dny zimní a my už pomalu vyhlížíme adventní čas, bohatě nazdobené vánoční stromky na náměstích a všudypřítomnou atmosféru blížících se Vánoc. První měsíce ve škole nám opět ukázaly, jak rychle ten čas utíká. Ať už jde o nové předměty, výzvy,

nebo přátelské chvílky, vše se zdá být jako včera.

Redakční tým školního časopisu posílá některá nová jména. Jsem moc ráda, že se k nám připojili noví žáci a přinesli svou energii do našeho týmu. Všichni redaktori Vám opět nabízejí svoji tvorbu – články, o které se s Vámi chtějí podělit.

Můžete se těšit na tradiční rubriky, jako jsou např. „Práce

našich žáků“, „Cesty s glóbusem“ nebo „Na slovíčko s...“. Nebude chybět zábavné okénko a ukázky výtvarné kreativity našich žáků.

Přeji Vám pohodové čtení v našem *Myškoláku*!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;
Micova.Misicka@seznam.cz)

REDAKTORSKÝ TÝM

Štěpán Cafourek, 5. ročník
Na podzim se mi líbí
na rozhledně jménem Hlína.

David Němeček, 5. ročník
Na podzim často chodíme
s rodiči na procházku k lesu.

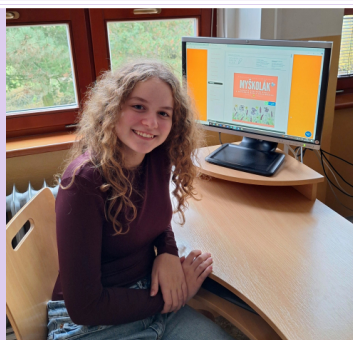
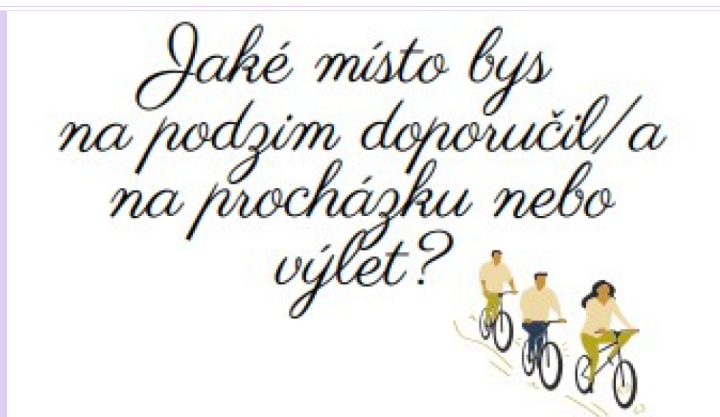
Valentýna Komínková, 6. roč.
Často chodívám na procházku
do lesa.

Adéla Mrňová, 6. ročník
Chodíme na procházku s naším
psem k lesu.

Lucie Svobodová, 7. ročník
Já bych doporučila procházku
v Sedmihorkách v Českém ráji.

Markéta Procházková, 7. roč.
Ráda chodím na podzim
na zříceninu hradu Templštejn.

Vojtěch Mrnušík, 8. ročník
Jezdíváme do Třebíče
na Pekelný kopec.

Taťána Svobodová, 8. ročník
Doporučuji procházku
na rozhlednu Pekelný kopec.

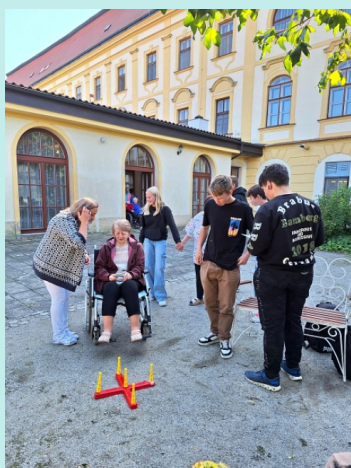
David Šeiner, 8. ročník
Každoročně jezdíváme
na podzim do Brna na Špilberk.

CO JSME ZAŽILI

Naši žáci pomáhali seniorům v Diakonii Myslibořice

Ve středu 18. září 2024 jsme pomáhali v místní Diakonii s programem olympiády pro seniory.

Mladší žáci měli na starost jednotlivá stanoviště a starší mládež pomáhala seniorům přemístit se na daná stanoviště. Program olympiády byl podobný jako v loňském roce, vše se odehrávalo v diakonickém parku. Seniori měli příležitost procvičit si svoji paměť a zručnost. Pohyb na čerstvém vzduchu jim také jistě prospěl. Rádost v jejich tvářích pro nás byla odměnou. Na závěr si každý vychutnal odpolední svačinku s kávičkou.

(Vojtěch Mrnušík, 8. ročník)

Sedmáci vyrazili prozkoumat Mohelenskou hadcovou step

V pondělí 23. září 2024 se žáci 7. ročníku v rámci své exkurze vydali do oblasti Mohelenské hadcové stepi.

Hlavním bodem exkurze byla procházka místní přírodou, prohlídka krajiny a vzácných přírodnin. Putování sedmáků si můžete prohlédnout na přiložených fotografiích.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Novinka v naší škole - badatelský koutek

Badatelský koutek je umístěn pod hlavním schodištěm. Vnikl na začátku tohoto školního roku.

V každém měsíci se můžeme těšit na nové téma a s tím související obsah badatelského koutku. V měsíci září tam byly k vidění mikroskopy, pinzety a další předměty, které jsou potřeba k pozorování a zkoumání. S tímto koutkem jsou spojené nejrůznější aktivity – žáci je mohou uplatnit třeba i ve výuce. Koutek je přístupný všem žákům školy o přestávkách i po vyučování. Společně se spolužačkou Valentýnou jsme si koutek pečlivě prohlédli. Badatelský koutek se mi líbí a doporučuji ostatním žákům školy, aby si sem s chutí chodili bádat.

(Adéla Mrňová, 6. ročník)

Nový pan ředitel přichází se spoustou nových nápadů - jedním z nich je třeba badatelský koutek.

Badatelský koutek najdeme na pravé straně pod hlavním schodištěm. Žáci se sem mohou chodit koukat o každé přestávce. Mají možnost se zde přiučit něco nového, anebo se mohou podívat na věci, které běžně neuvidí. V měsíci září zde mohli žáci pod mikroskopem zkoumat včelí křídélka. Dále tam mohli vidět různé mlže a plže, paní učitelka Kosová dokonce donesla i své živé africké šneky. Také tam v měsíci září byly k vidění listy z různých stromů a na plakátu bylo možné vidět ptáky z našich

lesů. V měsíci říjnu mohli žáci zkoumat houby a motýly. Myslím si, že badatelský koutek byl výborný nápad. Líbí se mi, že žáci mají možnost zkoumat různé věci pomocí mikroskopu. Akorát si myslím, že by mohla být menším žákům více vysvětlena práce s mikroskopem, aby toho více v tom mikroskopu viděli.

(David Šeiner, 8. ročník)

Praha patřila devátákům

Ve dnech 30. září a 1. října 2024 navštívili naši devátáci hlavní město - Prahu. Třídní učitelka jim naplánovala opravdu bohatý a pestrý program na oba dva dny. Dle vyprávění se jim nejvíce líbila projížďka na lodkách po Vltavě a také kulturní podívaná v Divadle Radka Brzobohatého s názvem Freddie - Concert show.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Osmáci vyrazili vlakem do Brna

V pátek 11. října 2024 ráno měli osmáci sraz na vlakovém nádraží v Třebíči, čekala je totiž cesta vlakem na třídní exkurzi do Brna. V moravské metropoli mířili jejich kroky na nejruznější známá místa - hrad Špilberk, Zelný trh, VIDA science centrum apod. Projížďka ikonickou šalinou nemohla chybět. Celá exkurze se vydařila, důkazem toho byli spokojení žáci.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

Naše třídní exkurze byla naplánována na 11. října 2024.

Sraz jsme měli v Třebíči na vlakovém nádraží, kde všichni byli včas. Vlakem jsme jeli do Rapotic, kde jsme přestoupili na autobus. Autobusem jsme dojeli do Střelice, odkud jsme pokračovali zase vlakem, a to až do Brna. Vystoupili jsme na brněnském hlavním nádraží, odkud jsme se vydali do kopce po schodech k chrámu sv. Petra a Pavla. Tam jsme se podívali, jak chrám vypadá, a udělali jsme si i fotečku. Poté jsme došli k hradu Špilberk, kde nám paní učitelka řekla něco o historii hradu a dala nám pracovní listy

s úkoly. Na přilehlém nádvoří jsme mohli vidět takového bubáka, domníváme se, že byl z koberce. Pak nám paní učitelka rozdala mapky a šli jsme si samostatně prohlédnout kasematy (podzemní chodby pod Špilberkem). V chodbách jsme mohli vidět např. figuríny vězňů. Ze Špilberku jsme se vydali na Zelný trh, kde místní prodejci prodávali hlavně zeleninu, ale také květiny, houby a med. Udělali jsme si společnou fotku u velkého nápisu Brno. Poté jsme procházeli průjezdem staré brněnské radnice, kde nad našimi hlavami visel tzv. Brněnský drak (vycpaný krokodýl). Pokračovali jsme na náměstí Svobody, kde jsme

jako první zahlédli velký Brněnský orloj. Na tomto náměstí jsme dostali rozchod, takže jsme si zašli na oběd a také do obchodů. Musíme říct, že to nebylo v obchodech zrovna levné. Hodně z nás šlo na oběd do McDonald's a do KFC. V jednu hodinu jsme měli sraz u Brněnského orloje. Dále jsme se šalinou přepravili do VIDA centra. Na toto centrum jsme se všichni moc těšili. Bylo veliké a hlavně velice zábavné se zaměřením na chemii a fyziku. Nejvíce nás bavila taková točící se místnost. Někteří si zašli i na místní občerstvení. I tato zábava však skončila a my jsme se opět šalinou dopravili na vlakové nádraží. Vyjžděli jsme

autobusem, na který jsme čekali zhruba 15 minut, byl tam docela zmatek. Autobus nás přepravil do Náměstí nad Oslavou. V autobuse jsme si užili spoustu legrace. V Náměstí jsme přestoupili na vlak a ten nás dovezl až do Třebíče. Z Třebíče někdo odjel domů autem s rodiči, někdo zase autobusem. Exkurzi jsme si všichni moc užili, byla to zábava a všem spolužákům doporučujeme, aby se zajeli podívat do VIDA centra.

(Taťána Svobodová a Vojtěch Mrnušík, oba 8. ročník)

Krajská soutěž Cihla k cihle

V úterý 5. listopadu 2024 jsme jeli do Havlíčkova Brodu na soutěž Cihla k cihle.

Ráno v 6:30 hodin jsme měli sraz před školou, kde na nás čekala paní učitelka Hlouchová. Odvoz nám zajistil jeden z organizátorů soutěže. Naložili jsme si krabice s cihličkami a dalšími potřebnými věcmi na stavění a mohli jsme vyrazit. Jeli jsme do Třebíče pro další soutěžící a poté už jsme jeli směr Havlíčkův Brod. Soutěž se konala ve stavební škole, kde na nás již čekal ředitel. Odvedl nás do tělocvičny, kde jsme se přihlásili k soutěži a sedli si ke stolu. Bylo tam dohromady 10 týmů z různých škol z Kraje Vysočina, protože to bylo

krajské kolo. Na stole ležely papíry, kde jsme měli kritéria pro stavění. Měli jsme tam návod, jak máme postavit most, a ukázkou různých mostů z celého světa. Kolem 8:30 hodin nám vysvětlil jeden pan učitel ze stavební školy, jak se co má stavět, a také nám řekl něco málo k historii krajských kol. V 9:00 hodin jsme se pustili do stavění. Měli jsme postavit tři sloupky a pak na sloupky přilepit dřevěnou desku. Dále jsme postupovali dle naší fantazie. Napadlo nás udělat něco podobného, co je na Karlově mostě - dvě věže na koncích dřevěné desky a mezi to jsme zkusili udělat zeď z cihlíček. Ze začátku se nám dařilo, ale v půli práce to Vojtěchovi spadlo

a musel to rychle opravit, abychom vše stihali. Jak spěchal, tak to bylo trochu křivé, ale byli jsme rádi, že se nám to podařilo opravit. Po dostavění věží jsme začali stavbu čistit a dělat z cihlíček plot. Čištění se nám celkem povedlo a plot také. Na stavění jsme měli 3,5 hodiny a krásně jsme to stihli, na konci nám dokonce zbývalo 10 minut. Po dostavění jsme si mohli jít dát oběd. Nabídl nám chleba s kuřecím řízkem, vodu a nějaké sušenky. Po jídle nastal čas na celkové zhodnocení staveb. Porota si stavby prohlédla a vyhlásila ty nejlepší. My jsme si mezitím prošli celou školu. Ve 13:00 hodin proběhlo v tělocvičně vyhlášení výsledků. Byla vyhlášena první tři místa

a všichni ostatní účastníci obsadili čtvrté místo. Mezi nimi jsme byli i my. Obdrželi jsme dárkovou tašku. Vítězný tým vyhrál 15kilogramový pytel malty pro svoji školu. Po vyhlášení výsledků jsme si zabalili věci do krabic, naložili je do auta a vyjeli směr Třebíč. Poté, co jsme v Třebíči vyložili některé soutěžící, jsme jeli do Myslivořic ke škole. Následně jsme se rozešli domů. Stavění jsme si užili, i když jsme byli trochu nespokojeni s pravidly ohledně spárování cihlíček.

(Taťána Svobodová a Vojtěch Mrnušík, oba 8. ročník)

Zlatý kos

Pěvecká soutěž Zlatý kos se konala v úterý 5. listopadu 2024. Celkem se do ní zapojilo 28 zpěváků, kteří byli rozdělení do 4 kategorií.

V porotě usedli pedagogové - paní učitelky Kočí, Míčová, Šmídlová Enčevová, Pojišková a Šípová. Ve 4. kategorii jsem účinkovala také já. Byli tam se

mnou Markéta Procházková, Eva Enčevová, Natálie Vedralová, Adéla Mrňová a Matyáš Mares. Markétce jsem během jejího vystoupení držela mikrofon, jelikož se sama doprovázela na klavír. Já jsem zapívala píseň Ve dvou od zpěvačky Moniky Bagárové. A jaké byly výsledky v naší kategorii? Zvítězila jsem já společně s Matyášem Maresem, 2. místo obsadila Adéla Mrňová a třetí místo patřilo Evě Enčevové. Myslím, že se celá pěvecká soutěž vydařila a všem se jejich vystoupení povedlo.

(Lucie Svobodová, 7. ročník)

1. kategorie (žáci mateřské školy)

Bačkovský Aleš	1. místo
Havlíková Valentina	2. místo
Miksche Torry	3. místo

2. kategorie (žáci 1. a 2. ročníku ZŠ)

Cafourková Linda, 2. ročník	1. místo
Stejskalová Karolina, 1. ročník	2. místo
Tomešková Ella, 2. ročník	3. místo

3. kategorie (žáci 3., 4. a 5. ročníku ZŠ)

Šimová Natálie, 4. ročník	1. místo
Vedralová Klára, 4. ročník	1. místo
Mrnušíková Hana, 4. ročník	2. místo
Fialová Amálie, 3. ročník	3. místo

4. kategorie (žáci 6. a 7. ročníku ZŠ)

Mares Matyáš, 7. ročník	1. místo
Svobodová Lucie, 7. ročník	1. místo
Mrňová Adéla, 6. ročník	2. místo
Enčevová Eva, 7. ročník	3. místo

Bosna a Hercegovina - cestovatelská přednáška

Pan Ing. Hubert Plaček se s námi v pátek 8. listopadu 2024 podělil o své zážitky a zkušenosti s návštěvou státu v jihovýchodní Evropě, který se nazývá Bosna a Hercegovina.

Pan Plaček cestuje svým autem značky Land Rover. Toto auto je upravené tak, aby zvládlo těžký terén, dokonce má na střeše připevněný stan, ve kterém se dá spát i ve velmi mrazivém počasí. Toto auto nám dovezl přímo ukázat. Přednáška byla zaměřena na jeho vyprávění o Bosně a Hercegovině. Na začátku nám ukázal fotky aut, se kterými kdy cestoval. Na interaktivní tabuli nám

promítal různé cestovatelské fotky, které v daném státě pořídil a které všechny zajímavě komentoval. Také jsme se od něj dozvěděli, že je mnohem výhodnější cestovat na svoje náklady než s využitím služeb cestovní kanceláře. Pan Plaček nám sdělil, že taková cesta vychází na cca 30 000 Kč. Na závěr přednášky uvedl, že se v únoru roku 2025 chystá s kamarády do Afriky. Jeho cestovatelská přednáška nás moc bavila a budeme rádi, když se u nás ve škole opět někdy zastaví.

(Taťána Svobodová, Vojtěch Mrnušík a David Šeiner, všichni 8. ročník)

Naše škola je na Facebooku!

Základní škola a Mateřská škola Myslibořice

99 To se mi líbí • sledující (211)

👍 Tohle se mi líbí

💬 Zpráva

🔍 Hledat

Príspevky

Informace

Zmínky

Recenze

Sledující

Fotky

Další ▾

Na začátku tohoto školního roku byla založena facebooková stránka naší školy. Hlavní důvodem

pro založení této stránky bylo přání zprostředkovat dění ve škole co nejširší veřejnosti, zejména všem rodičům, žákům

a přátelům školy. Snažíme se, aby stránky byly neustále aktuální, a vy jste tak mohli sledovat, jaké šikovné žáky

u nás máme.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Dobrodružství v Praze (vypravování)

Osnova:

1. Cesta do hlavního města
2. Procházka a projížďka Prahou
3. Náročný zbytek dne
4. Nový den
5. Výprava zpět

Vzbudila jsem se do chladného pondělního rána. Čekala nás povinná exkurze do hlavního města Prahy. Pocity byly ze začátku smíšené, ale v třídním kolektivu panovala skvělá nálada, a to hned po zjištění, že nám málem ujel autobus. Cesta byla dlouhá a měli jsme naplánovaný náročný program.

Po příjezdu jsme se metrem přesunuli do centra na náš hotel, kde jsme se ubytovali. Poté jsme vyrazili do terénu – na Václavské náměstí, na kterém máme na programu muzeum iluzí. Já už jsem tam byla, takže mě to moc nepřekvapilo. Ještě předtím se Mirkovi stala nemilá věc – ztratil mobil v nákupním centru. Skvělá nálada nás ovšem neopustila a pokračovali jsme procházkou krásného města. Teda spíš projíždkou. Paní učitelka nám zařídila plavbu po Vltavě, nebyla to ledajaká projížďka. Na menších lodičkách se projížděl například Johnny Depp, známý herec a hrdina z filmu Piráti z Karibiku. Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí a plavbu nám zpříjemnily Chobotničky z druhého patra. Čeho jsem si hodně všimla byly stupnice, kam až vystoupala voda v roce 1997 a 2002. Každou návštěvou v Praze se snažím vyhlédnout

nové věci. Musím říct, že právě tato projížďka po naší nejdelší řece se mi na exkurzi líbila nejvíce.

Poté jsme vyrazili na hotel, kde jsme měli hodinu na menší odpočinek, a chystali jsme se do divadla. Popravdě jsem moc nestihala. Vydali jsme se směr kultura, ale ještě před divadlem jsme měli hodinu a půl rozhod na Václavském náměstí, kde jsem stihla projít pár obchodů a naplnit své břicho. Hned v nenápadné uličce vedle „Václaváku“ se nacházelo Divadlo Radka Brzobohatého. Vyrazili jsme na muzikál The Freddie Show. Já upřímně moc divadlo nemusím, ale po tomto muzikálu bych si tam možná zašla ještě jednou. Poslední, co nás v tomto nabitěm dni čekalo, bylo seznámení s ředitelkou

samotného divadla a hercem Romanem Tomešem, se kterým jsme si dali společnou fotečku. Ředitelka divadla nám ukázala zázemí, ale i to, jak se pódium zdá velké, ale přitom je malé. Na závěr dne někteří zašli na jídlo a potom už jsme šli směrem k hotelu a spát.

Hned další den nás čekal opět nabitý program. Po snídani jsme vyrazili do ulic poznávat památky a dozvědět se něco nového. Setkali jsme se s paní průvodkyní, která se nás na tři hodiny ujala. Začali jsme na Pražském hradě, jednom z nejnavštěvovanějších míst v Praze. Pokračovali jsme slavnostním střídáním stráží přesně ve 12 hodin. Dalším místem byly tajné a skryté uličky, kde se ukázaly poměrně zajímavé novinky. Poté jsme

pokračovali přes Malostranské náměstí a Karlův most, na kterém jsme následně ukončili hlavní část dne. Sladká tečka nakonec bylo velké nákupní centrum Palladium. Měla jsem už hodně velký hlad, takže mé stopy následovaly za vůní jídla, které se nacházelo v posledním patře. Proběhla jsem si pár obchodů a potom se potkala s kluky. Sraz jsme měli před nákupním centrem, kam jsme se konečně všichni včas dostavili.

Hotel se nacházel přímo uprostřed centra, takže bylo vše poblíž, a my jsme mířili právě tam, abychom si vyzvedli svá zavazadla. Pak už jsme jeli metrem na zastávku Roztyly, místo, kde jsme vystoupili. Opět jsme museli chvíli hledat, ale našli jsme. Autobus přijel včas a 9. třída se vydala na dlouhou cestu zpět do Třebíče.

(Nela Palátová, 9. ročník)

Lesní potůček (umělecký popis)

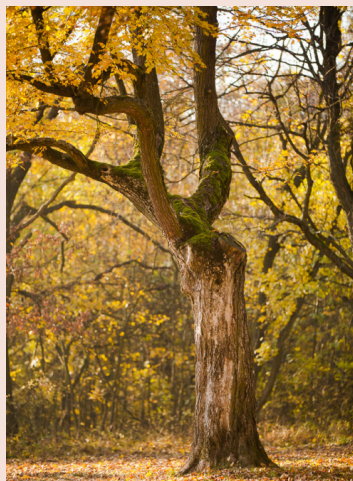

foto: Zdroj: milujemefotografii.cz

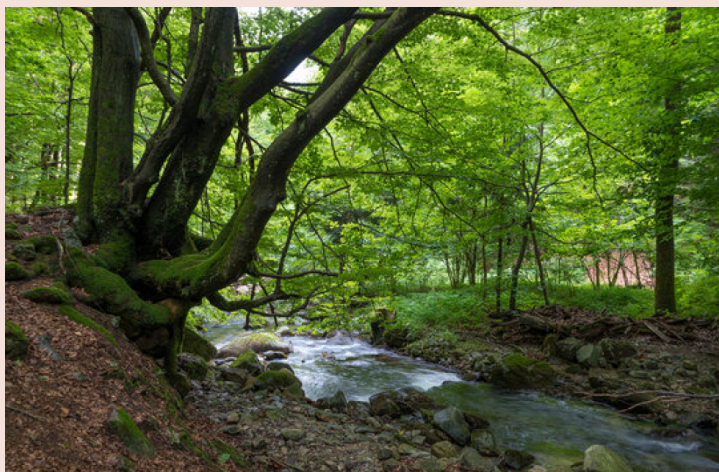

foto: Zdroj: stock.adobe.com

Jsem studený potůček, který teče na okraji lesa. Běhám mezi kameny, stromy a zelenými mechy. Někdy do mě spadne krásné zbarvené listí, nebo malé šišky ze stromů. Tak se mnou utíkají kolem kamenů až do jedné velké opuštěné řeky. Lesní zvěř, když má žízeň, chodí se do mě napít. Někdy se ve mně také koupají malí ptáčci. Když utíkám kolem krásné zbarvených rostlin, tak vím, že se budu vlévat do jedné z řek. Jsem v lese už spoustu let a moc se mi tady líbí.

(Taťána Svobodová, 8. ročník)

CESTY S GLÓBUSEM

Island - země ledu a sopek

Milí čtenáři, rád bych Vás v tomto vydání seznámil s ostrovním státem - Islandem.

Island se nachází v severozápadní skandinávské části Evropy při pobřeží Atlantského oceánu. Jeho hlavní město se nazývá Reykjavík.

Historie

Island vznikl před 17 miliony lety. Je jednou z nejpozději osídlených zemí. Jako první se tu pravděpodobně objevili irští mniši. Dalšími příchozími byli Vikingové ze Švédska a Norska, které nutily klimatické či politické poměry v jejich zemi k hledání nového domova. Doba trvalého vikinského osídlení se datuje mezi léta 870 a 930. Prvním skutečným Islandanem se stal Nor Ingólfur Arnarson. V roce 930 na ostrově žilo už 60 tisíc lidí. Ve 14. století postihla Island řada přírodních katastrof a v roce 1402 krutá morová epidemie, která zabila polovinu populace. V polovině 19. století sílilo na Islandu pod vlivem myšlenek francouzské revoluce národnostní hnutí. Parlament byl po zrušení koncem 18. století v roce 1843 obnoven, a to se sídlem v Reykjavíku. Island převzal v roce 1847 řízení svých vnitřních záležitostí. První světová válka Island nijak negativně nezasáhla, místní producenti naopak profitovali z vysokých cen vlny, masa a ryb. Před druhou světovou válkou vyhlásil Island neutralitu, protože měl významné obchodní styky jak s Velkou Británií, tak s Německem. Válečné události vedly k přetrhání svazků Dánska a Islandu, takže zdejší parlament se rozhodl vyhlásit plnou nezávislost a republiku.

Průmysl

Na Islandu je velká výroba vodní energie. Klíčový průmysl

foto: Zdroj: istockphoto.com

na Islandu je rybolov a je druhým největším rybářským státem v severovýchodním Atlantiku. Z Islandu se vyváží ryby a mořské plody, také hliník a výrobky z hliníku.

Tradice a svátky

V islandských svátcích a oslavách se mísí staré pohanské tradice s novějšími křesťanskými svátky.

1. ledna - posilvestrovský odpočinkový den, v podstatě všude je zavřeno, většina populace vyspává oslavy, někteří stále mají zásoby pyrotechniky, protože Islandané ohňostroje milují

Svátek Þorrablót - spojený s měsícem boha Þorra, slavit se začal v 19. století v Kodani v souvislosti s islandským

národním obrozením, oslavou byla společná večeře s přednesem básní na oslavu boha Þorra

Březen/duben - Velikonoce - jeden z největších křesťanských svátků, Islandané si užívají hlavně pracovního volna, děti dostávají velké čokoládové vejce s dalšími čokoládovými bonbony uvnitř

1. května - Svátek práce - probíhá podobně jako u nás, je volno a konají se různé pochody

První víkend v červnu - Festival moře aneb dny námořníků - konají se různé akce související s mořem (výstavy všech možných mořských živočichů, různé ochutnávky mořských produktů nebo projíždky po moři)

První víkend v srpnu a volné pondělí - Svátek obchodníků - volno pro všechny zaměstnance v obchodech a službách, aby si také užili léta

24. prosince - Vánoce - probíhají podobně jako u nás - lidé se scházejí u večeře, rozdávají si dárky a poté jdou do kostela na mši

Islandské akce a festivaly

Květen: reykjavícký art festival
Červen: třetí týden - vikinský festival

Srpen: třetí víkend - reykjavícký maraton

Září: reykjavícký filmový festival, reykjavícký jazzový festival

Říjen: Iceland Airwaves - velký hudební festival v Reykjavíku

Moderní Island

Na nátlak západních velmocí a přes odpor velké části obyvatelstva se stal Island v roce 1949 zakládajícím členem NATO. Kdysi velmi chudý Island ve 2. polovině 20. století velmi zbohatl. Většina obyvatel se přestěhovala z venkova do měst, v první řadě do Reykjavíku. Zlepšila se infrastruktura, v roce 1974 byla dokončena Ring Road - silnice vedoucí kolem celého ostrova. Islandané začali s pomocí moderních technologií bohatě využívat vodní a geotermální energii. Notoricky známou událostí je probuzení sopky pod ledovcem Eyjafjallajökull, které v roce 2010 způsobilo problémy nejen Islandanům, ale celé Evropě, protože popel ze sopky zastavil na několik dní letecký provoz prakticky nad celou Evropou.

(Štěpán Cafourek, 5. ročník, podle internetových stránek)

foto: Zdroj: bourky.com

foto: Zdroj: icelandtravel.is

NA SLOVÍČKO S... PANÍ UČITELKOU BLANKOU DVOŘÁKOVOU

Tentokrát jsme o rozhovor požádaly novou paní učitelku - Blanku Dvořákovou. Pojďte si tedy nyní přečíst zajímavosti z jejího života!

Jak se vám líbí na této škole?

Moc se mi tu líbí, změnila jsem školu po 28 letech. Byla to pro mě velká změna. Nevěděla jsem, jestli ji udělat nebo ne, ale nakonec jsem ráda. Líbí se mi tu.

Je zde nějaká třída, kterou máte nejraději?

Nemůžu říct, že bych měla nějakou třídu nejraději. Někdy mě baví víc angličtina s písničkou a hry s druháčky, jindy konverzování v 7. nebo 8. třídě.

Baví vás učit anglický jazyk?

Baví. Výuka angličtiny má výhodu v tom, že si můžeme povídat o čemkoli, co nás obklopuje, zajímá a baví.

Jaký učitel je vám nejsympatičtější?

Mě jsou sympatičtí všichni.

Chtěla byste být třídní učitelkou?

Já nevím. (smích) Takhle se můžu věnovat všem třídám, ale někdy si říkám, že bych ráda připravovala spousty aktivit a zábavných akcí pro svoji třídu tak, aby se měli rádi, byli dobrý tým a aby se jim ve své třídě společně dobře žilo. O to se snažím ve svých hodinách angličtiny i mimo ně. Je důležité, aby se ve své třídě cítili všichni vždy dobře.

Chtěla jste být vždy učitelkou?

Až do konce studia na gymnáziu jsem nevěděla. Určitě to nebyl můj dlouholetý sen. Rozhodla jsem se, až když jsem měla podat přihlášku na vysokou školu.

Je nějaký jiný předmět, který byste chtěla učit?

Ani nevím. Baví mě matematika, kterou bych ráda učila hrou a zábavně, a pak mě láká první stupeň - být s jednou třídou, pomalu je posouvat a pozorovat jejich každodenní pokroky.

Jaké místo na této škole máte nejraději a proč?

Dobře se mi učí v PC II., ale mám ráda i sedmou třídu. Líbí se mi badatelský koutek a je mi opravdu dobře v přírodní učebně, kde, doufám, na jaře strávíme více času.

Bavila vás angličtina už odmalička?

Možná se budete divit, ale já jsem se s angličtinou potkala až

na gymnáziu. Na základní škole jsem se anglicky neučila, měla jsem ruštinu a němčinu a až na gymnáziu jsem začala s angličtinou. O to víc jsem na sobě musela zamakat. Vy máte všichni velkou výhodu, že se angličtinu učíte už odmala.

Musela jste se dlouho rozhodovat, zda nastoupíte jako učitelka do naší školy?

Ani ne, přesvědčil mě pan ředitel.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Mám ráda úplně všechno, top jsou zeleninové saláty s masem.

Kolik máte dětí a jak se jmenují?

Tři - Barča je nejstarší, Maruška a Mířda.

Co děláte ve svém volném čase nejraději?

Pracuji na zahradě, chodím plavat a setkávám se s přáteli.

Jaká je vaše oblíbená kniha nebo film?

Mám ráda knížky, ale nejsem člověk, který čte knížky vícekrát. Dočtu jednu a začnu druhou. A tak to mám i s filmy. Dnes bych vám doporučila k přečtení knihu *151 dní Pacifickou hřebenovkou*. Můj oblíbený film je *Pretty Woman*.

Jaký je váš oblíbený sport?

Plavání, cyklistika a chození, i když ne po kopcích, ale kolem vody.

Máte nějakou oblíbenou barvu?

No, každou chvíli jinou - dřív to byla zelená, teď mám ráda spíše veselé barvy. Měla jsem i období černé.

Máte nějaké tetování?

Nemám a ani bych ho nechtěla.

Jaká je vaše oblíbená značka oblečení?

Značku neřeším. Pro mě je důležité, abych se cítila v oblečení pohodlně.

Jaké je vaše znamení zvěrokruhu?

Lev.

Řídíte se nějakým mottem, popř. jakým?

Co třeba: „Friendship isn't a big thing. It's millions of small things.“

Líbí se vám?

Nebo: „Very little is needed to make a happy life.“

Děkujeme za rozhovor.

(Markéta Procházková a Lucie Svobodová, obě 7. ročník)

foto: Zdroj: studio-kala.cz

foto: Zdroj: feminus.cz

KUTIL MYŠKOLÁK

Podzimní zátiší

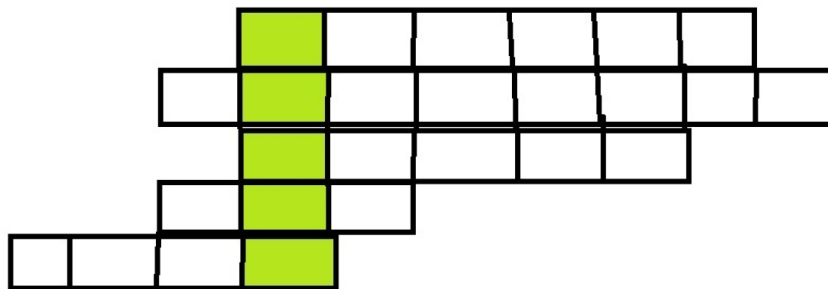
Již tradičně se v měsících září, říjen a listopad tvořilo v podzimním duchu. Veškeré nápadité výtvary našich žáků byly k vidění ve třídách i na chodbách naší školy.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

podzimní křížovka

1. máte to rádi a roste to na stromech
2. je to dekorace a je to jedovaté
3. roste to na buku
4. chodíte tam na procházku
5. létám ve vzduchu

foto: Autor: Valentýna Komínková (6. ročník)

Slovenská a česká slova (spojovačka)

cintorín	kalhoty
horúci	veverka
vankúš	Kolik ti je?
požička	měsíc
Kolko je ti?	horký
veverka	kapsa
nohavice	Co je?
mesiac	půjčka
peniaze	hřbitov
Prečo?	televize
pozerať sa	polštář
Čo je?	peníze
televízia	Proč?
vrecko	koukni se

foto: Autor: David Němeček (5. ročník)

český jazyk I. a II. stupeň

Vydavatelství
Taktik

JAZYKOVÉ RODINY

Jazyky celého světa se dělí do **jazykových rodin**, což znamená, že jazyky si jsou podobné nebo pocházejí ze stejného prajazyka.

foto: Zdroj: etaktik.cz

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Eliška Hudečková (8. ročník)

ilustrace: Václav Švehla (7. ročník)

ilustrace: Veronika Didiová (7. ročník)